1/6

சித்தாந்த மரபு

உ

சிவமயம்

சித்தாந்த மரபு

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

சென்னை

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை

சென்னை

1934

லை அரையணா : பத்துப் பிரதிகள் விலை நாலணா.

உ

முன்னுரை

சித்தாந்த மரபு என்னும் இவ் வசனநூல் திருவாவடுதுறை மடத்தைச்சார்ந்த ஆன்றோரொருவரால் சைவ சித்தாந்த உண்மைகளை எளிதில் விளக்கும் நோக்கத்தோடு எழுதப்பட்டது. திருவாவடுதுறை மடத்தில் இதனை மரபட்டவணை என்று வழங்குவர். சிவஞானமுனிவர் எழுதிய சித்தாந்தமரபு கண்டன கண்டனம் என்னும் நூல் சித்தாந்தமர பென்று சொல்லப்படும் மரபட்டவணையை மறுத்த நூலை மறுத்ததாகும். சிவஞானமுனிவர் இதனை ஆதரித்ததனாலேயே இந்நூல் திருவாவடுதுறை மடத்தில் போற்றப்பட்டுவந்ததென்பது தெளிவாகும். இது சித்தாந்த மரபட்டவணை யென்னும் பெயரோடு கோயிலூர் அ. இராமசாமிச் சுவாமியால் கி. பி. 1888-ல் வெளியிடப்பட்டது. திரிபதார்த்த சிந்தனை என்னும் பெயரால் திருநெல்வேலி பால்வண்ணமுதலியாரால் கி. பி. 1898-ல் வெளியிடப்பட்ட சித்தாந்த நூல் இதனைப் பெரிதும் ஒத்தது. சென்னை இராசாங்கக் கையெழுத்து நூல் நிலையத்திலுள்ள திருவாவடுதுறை மரபட்டவணை யென்னும் நூற்பிரதியைப் பெயர்த்தெழுதி இப்பதிப்பு வெளியிடப்படுகின்றது. இங்குக் குறித்த நூல்களோடு இதனை ஒப்புநோக்குவோர் எண்கள் மாறியிருத்தலையும், முறை பிறழ்ந்திருத்தலையும், வாக்கியங்கள் விடுபட்டிருத்தலையும் தெரிந்து கொள்வர். விடுபட்டிருந்தாலும் அவசியஞ் சேர்க்கத் தக்கனவென்று காணப்பட்ட அவற்றிலுள்ள முக்கிய வாக்கியங்கள் இங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உ

சிவமயம்

சித்தாந்த மரபு

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறு தி யில். [திருவருட்பயன், vi, 2]

ஏகனென்பது கர்த்தா; அனேகனென்பது ஆன்மா; இருளென்பது ஆணவ மலம்; கருமமென்பது புண்ணியபாவமாகிய கரும மலம்; மாயை யிரண்டென்பது சுத்தமாயையும் அசுத்த மாயையுமாம். இவை ஆறு பொருளும் ஒருகாலத்திலே யுள்ளனவல்ல, அனாதியிலே நித்தியமா யழியாதனவா யிருக்கும்.

தன்னியல்பு

ஏகனாகிய கர்த்தாவுக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம்: ஒருவருமறிவியாமல் தானே யறிகிற குணமொன்று, ஆன்மாக்களுக்கு அறிவிக்கிற குணமொன்று ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவஞான சித்தியாரில் ரு-ல் [1]

அறிதரு சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்

என்றது காண்க.

அனேகனாகிய ஆன்மாவுக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம்: அறிவித்தா லறிகிற குணமொன்று, பிறருக்கு அறிவிக்கமாட்

டாத குணமொன்று ஆக உ. இதற்குச் சிவஞானபோதம் அ - ல் [4]

அறிவித்தா லன்றி யறியா வுளங்கள்

என்றும், சிவஞான சித்தியாரில் [v, 3]

அறிந்திடு மறிவ னன்றும்

என்றும் வருவது காண்க.

இருளாகிய ஆணவ மலத்துக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம்: ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டுங் காரியத்தை மறைக்கிற குணம் க, வேண்டாத காரியத்தில் விருப்பத்தைக் கொடுக்கிற குணம் க ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'அன்னியமா னவையுணர்த்தி' [ii, 18] என்று வருவது காண்க.

புண்ணிய பாவமாகிய கரும மலத்துக்கு எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம்: ஆன்மாக்களானவை மலத்தைப் பொருந்தினல் மலமாய்ப் போகிறது க, சிவத்தைப் பொருந்தினற் சிவமாய்ப் போகிற குணமொன்று க ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'மாயைமா மாயை' [vii, 2] என்றதிற் காண்க.

சுத்தமாயை அசுத்தமாயை இரண்டுக்கும் எண்ணிறந்த தன்னியல்புக் குணமுண்டு. அவற்றில் இரண்டு குணஞ் சொல்லுகிறோம்: ஆன்மாக்கள் மலத்தைப் பொருந்தினல் மலமாய்ப் போகிற குணம் க, சிவத்தைப் பொருந்தினற் சிவமாய்ப் போகிற குணம் க ஆக உ. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'மாயைமா மாயை' [vii, 2] என்றதிற் காண்க.

இவ்வாறு பொருளும் பதி பசு பாசமென மூன்றக அடங்கும். அஃதெப்படியென்னில் ஏகன் பதி; அனேகன்

பசு; ஆணவம் கன்மம் மாயையிரண்டு ஆக நாலும் பாசமென அறிக. (க)

போதுவியல்பு

அனாதியிலே ஆன்மாக்கள் ஆணவமலத்தைப் பிடித்தார்கள், ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது, இந்தச் செய்தியைக் கர்த்தாவானவர் அறிந்து இரக்கத்தினாலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக்கேற்ற தனுவைக் கொடுத்து அந்தத் தனுவினிடமாகக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பித்தார். இது அனாதியிலே பிரபஞ்சமுண்டாகிய முறைமை. இதற்கு வசனம் சிவப்பிரகாசம் 'எண்ணரிதாய்' [ii, 1] என்றதிற் காண்க. (உ)

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மலம் இயற்கையோ, செயற்கையோ? இயற்கை யென்றாற் பாலுக்கு வெளுப்பும் கரிக்குக் கறுப்பும் ஒரு காலத்திலும் விட்டு நீங்காததுபோல, ஆன்மாக்களுக்கும் ஆணவமலம் ஒரு காலத்திலும் விட்டு நீங்காது, ஆகையால் இயற்கையன்று. செயற்கையானால் வெள்ளைப் புடைவையில் அழுக்கேறுகிறது போல மோட்சத்திலும் வந்து பொருந்தவேணும், அப்படிப் பொருந்தாதபடியினாலே செயற்கையுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், நெல்லுக்குமியுஞ் செம்புக்குக் களிம்பும்போல ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலம் அனாதி செயற்கை, அனாதி சையோகமென்றுமாம். இதற்கு வசனம் சிவஞான போதத்தில் 'நெல்லுக் குமியும்' [ii, 7] என்றதிற் காண்க. (ங)

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ மலம் கர்த்தா கூட்டிவைத்ததோ ஆணவ மலம் தானே வந்து பொருந்திற்றோ? கர்த்தா நின்மலராய்ச் சர்வானுக்கிரகரா யிருக்கிறபடியினாலே அவர் கூட்டினதன்று, ஆணவ மலஞ் சடமாகையினாலே தானே வந்து பொருந்த மாட்டாது. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில்,வேதாகமங்களிலே ஆன்மாவே ஆணவ மலத்தைப்

பிடித்தானென்று சொல்லியிருக்கிற படியினுலே ஆன்மாவே ஆணவ மலத்தைப் பிடித்தானென அறிக.

ஆன்மாவுக்குச் செய்தியுண்டோ இல்லையோ ? ஆன்மா சுதந்தரவீன ஞனபடியினுலே சிவனுக்கே செய்தி யல்லாமல் ஆன்மாவுக்குச் செய்தியில்லை யென்ருல், வேதாகமங்களிலே விதிவிலக்குச் சொல்ல வேண்டுவதுமில்லை, நரக தண்டனை யுண்டாக வேண்டுவதுமில்லை, விதிவிலக்கும் நரக தண்டனை யுண்டென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறபடியினுலே ஆன்மாவுக்குச் செய்தியுண்டு. இதற்கு வசனம் சிவஞான சித்தியாரில் 'அருளினு லுரைத்த' [ii, 33] என்பதிற் காண்க.

ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்திலே உண்டாகிய விருப்பம் கர்த்தா கொடுத்த விருப்பமோ, ஆன்மாவுக்குண்டாகிய விருப்பமோ? கர்த்தா கொடுத்த விருப்பமென்ருல் பாவத்தை ஏன் செய்தாயென்று நரகத்திலே போட்டுத் தண்டிக்க வேண்டுவதில்லை, அப்படித் தண்டிக்கையாற் கர்த்தா கொடுத்த விருப்பமன்று ; ஆன்மாவுக்குண்டாகிய விருப்பமென்ருல், ஆன்மா நல்வழியிருக்கத் தீயவழி நடவான், தீயவழி நடந்து நரக தண்டனைப் படுகையினுலே ஆன்மாவுக்குண்டாகிய விருப்பமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், ஆணவ மலமே ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது. ஆணவ மல மயமாகிய சடத்துக்குச் செய்தியுண்டோ வென்னில், விஷங் கள்ளுப் பாடாணம் காற்றுத் தீ நீர் முதலிய சடங்களுக்குச் செய்தியுண்டானுற்போல ஆணவ மலமாகிய சடத்துக்குஞ் செய்தியுண்டு. ஆகையாலே ஆணவ மலமே ஆன்மாவுக்குற்ற கன்மத்திலே விருப்பத்தைக்கொடுத்தது. விருப்பத்தைக் கொடுத்த ஆணவ மலமும் ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்தை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது. விரும்பின ஆன்மாவுங் கன்மத்தை அறிந்தெடுத்துக்கொண்டு புசிக்கமாட்டான். விரும்பப்பட்ட கன்மமும் ஆன்மாவை

அறிந்து வந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச் செய்தியைக் கர்த்தாவானவர் அறிந்து இரக்கத்தினுலே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்துக்கேற்ற தனுவைக் கொடுத்து அந்தந்தத் தனுவினிடமாகக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிப்பர். (சு)

ஆணவ மலமே ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பத்தைக் கொடுத்த தென்பதற்குக் குழந்தை பிணியாளர் முதலிய உவமைகள் வருமாறு :—

குழந்தைக்குப் பாலிலே உண்டாகிய விருப்பம் தாய் கொடுத்த விருப்பமோ, குழந்தைக்குண்டாகிய விருப்பமோ? தாய் கொடுத்த விருப்பமென்ருல் அவள் கொடுத்த நேரமெல்லாம் பால் குடிக்கவேணும், அப்படிக் குடியாதபடியினுலே தாய் கொடுத்த விருப்பமன்று; குழந்தைக்குண்டாகிய விருப்ப மென்ருல் மாந்தம் பிடித்த வேளையிலும் பாலைக் குடிக்க வேணும், அப்படிக் குடியாதபடியினுலே குழந்தைக்குண்டாகிய விருப்பமு மன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், பசியே குழந்தைக்குப் பாலிலே விருப்பத்தைக் கொடுத்தது. விருப்பத்தைக் கொடுத்த பசியும் குழந்தைக்குப் பாலை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது, விரும்பப்பட்ட பாலும் அறிந்து வந்து குழந்தை வாயிலே புகுத மாட்டாது. இந்தச் செய்தியைத் தாயானவள் அறிந்து இரக்கத்தினுலே பாலை யெடுத்துப் பாலாடையிலே விட்டுப் புகட்டுவள். குழந்தை க, பசி க, பால் க, தாய் க, பாலாடை க ஆக ரு. குழந்தையைப் போலும் ஆன்மா, பசியைப் போலும் ஆணவ மலம், பாலைப் போலும் கன்ம மலம், தாயைப் போலும் கர்த்தா, பாலாடையைப் போலும் தனு ஆக ரு. (எ)

பிணியாளனுக்கு மருந்திலே உண்டாகிய விருப்பம் பரிகாரி கொடுத்த விருப்பமோ பிணியாளனுக்குண்டாகிய விருப்பமோ? பரிகாரி கொடுத்த விருப்பமென்ருல் அவன் மருந்து கொடுத்த நேரமெல்லாம் வாங்கிக் குடிக்கவேணும்

அப்படிக் குடியாதபடியினுலே பரிகாரி கொடுத்த விருப்ப மன்று ; பிணியாளனுக்குண்டாகிய விருப்பமென்ருல் எந் நேரமும் மருந்தைக் குடித்துக்கொண்டே யிருக்கவேணும், அப்படிக் குடித்துக்கொண் டிராதபடியினுலே பிணியாளனுக் குண்டாகிய விருப்பமுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், பிணியே பிணியாளனுக்கு மருந்திலே விருப்பத் தைக் கொடுத்தது. விருப்பத்தைக் கொடுத்த பிணியும் மருந்தை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்டாது, விரும்பின பிணியாளனும் அறிந்தெடுத்துக் குடிக்கமாட்டான், விரும் பப்பட்ட மருந்தும் அறிந்து வந்து வாயிலே புகுதமாட்டாது. இந்தச் செய்தியைப் பரிகாரி அறிந்து இரக்கத்தினுலே மருந்தை யெடுத்துப் பாத்திரத்திலே விட்டுப் பிணியாள னுக்குக் கொடுப்பன். பிணியாளன் க, பிணி க, மருந்து க, பரிகாரி க, பாத்திரம் க ஆக ரு. பிணியாளன் போலும் ஆன்மா, பிணியைப் போலும் ஆணவ மலம், மருந்தைப் போலுங் கன்ம மலம், பரிகாரியைப் போலுங் கர்த்தா, பாத் திரத்தைப் போலுந் தனு ஆக ரு. (அ)

குருடனுக்குக் கோலிலே யுண்டாகிய இச்சை கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையோ குருடனுக் குண்டாகிய இச்சையோ? கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையானுல் அவன் கொடுத்த நேரமெல்லாங் கோலைப் பிடிக்கவேணும், அப்படிப் பிடியாதபடியினுலே கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் கொடுத்த இச்சையன்று ; குருடனுக் குண்டாகிய இச்சை யென்ருல், எந்நேரமுங் கோலைப் பிடித் துக்கொண்டே யிருக்கவேணும், அப்படிப் பிடித்துக்கொண் டிராதபடியினுலே குருடனுக்குண்டாகிய இச்சையுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், குருடே குருடனுக் குக் கோலிலே இச்சையைக் கொடுத்தது. இச்சையைக் கொடுத்த குருடும் கோலை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்கமாட்

டாது, இச்சித்த குருடனுங் கோலை அறிந்தெடுத்துக் கொள்ள மாட்டான், இச்சிக்கப்பட்ட கோலும் அறிந்து கையிலே வந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச் செய்தியை உரிமையுள்ள பேர் அறிந்து இரக்கத்தினலே குருடன் இச்சித்த கோலை எடுத்துக்கொடுத்து அவன் நினைத்த இடத்திலே கொண்டுபோய் விடுவார்கள். குருடன் க, குருடு க, கோல் க, கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் க, அவனினைத்த விடம் க ஆக ரு. குருடனைப் போலும் ஆன்மா, குருட்டைப் போலும் ஆணவ மலம், கோலைப் போலுஞ் சரீரம், கோல் கொடுத் திழுக்கிறவனைப் போலுங் கர்த்தா, அவன் நினைத்த இடம் போலும் புவனங்கள் ஆக ரு. (கூ)

ஆன்மாவுக்குச் சரீரத்திலே உண்டாகிய இச்சை கர்த்தா கொடுத்த இச்சையோ, ஆன்மாவுக்குண்டான இச்சையோ? கர்த்தா கொடுத்த இச்சையானல், அவர் கொடுத்த நேரமெல்லாம் சரீரத்தைப் பற்றவேணும், அப்படிப் பற்றுதபடியினலே கர்த்தா கொடுத்த இச்சையன்று; ஆன்மாவுக்குண்டாகிய இச்சை யென்றல் எந்நேரமுஞ் சரீரத்தைப் பற்றிக் கொண்டேயிருக்கவேணும், அப்படிப் பற்றிக்கொண் டிராதபடியினலே ஆன்மாவுக்குண்டாகிய இச்சையுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படி யென்னில், ஆணவமலமே ஆன்மாவுக்குச் சரீரத்திலே இச்சையைக் கொடுத்தது. இச்சையைக் கொடுத்த ஆணவ மலமும் ஆன்மாக்களுக்குச் சரீரத்தை அறிந்தெடுத்துக் கொடுக்க மாட்டாது, இச்சித்த ஆன்மாவும் சரீரத்தை அறிந்தெடுத்துக்கொள்ளமாட்டான், இச்சிக்கப்பட்ட சரீரமும் ஆன்மாவை அறிந்து வந்து பொருந்தமாட்டாது. இந்தச் செய்தியைக் கர்த்தா அறிந்து இரக்கத்தினலே ஆன்மாக்கள் இச்சித்த தனுவைக் கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிற் கொண்டுபோய் விட்டு இச்சித்த கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிப்பர். (கO)

குருடன் முதல்வனே கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் முதல்வனே? கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் முதல்வனுனற் குருடனுக்குக் குளத்தங்கரைக்குப் போக இச்சையிருக்கையிலே கோயிலுக்கு வாவென்ருல் வாரான்; ஆகையாலே கோல் கொடுத் திழுக்கிறவன் முதல்வனன்று. கோல்கொடுத் திழுக்கிறவன் குருடனுக்குக் கோலைக் கொடுத்து, அவன் நினைத்த இடத்திலே கொண்டுபோய் விடுகையினுலே, குருடனே முதல்வன். (கக)

ஆன்மா முதல்வனே கர்த்தா முதல்வனே? கர்த்தா முதல்வனென்ருல் ஆன்மாவுக்குக் கன்மத்திலே விருப்பமிருக்கையிலே மோட்சத்திலே வாவென் றழைத்தால் வாரான்; ஆகையாலே கர்த்தா முதல்வனன்று. கர்த்தா ஆன்மாவுக்கு இச்சித்த தனுவைக் கொடுத்து, இச்சித்த புவனங்களிலே கொண்டுபோய் விடுகையினுலே, ஆன்மாவே முதல்வன். (கஉ)

குயவன் பல பாண்டங்களை வனையுமிடத்துத் தன்னுடைய நினைவின்படி வனைவானே, பிறருடைய நினைவின்படி வனைவானே? தன்னுடைய நினைவின்படி வனைவானுனல் சாலாகவே வனையவேணும், அல்லது சட்டியாகவே வனையவேணும்; அப்படி வனையாதபடியினுலே தன்னுடைய நினைவின்படி வனைவானல்லன், பிறருடைய நினைவின்மடி வனைவான். குயவன் க, மண் க, பாண்டம் க, பிறர் க ஆக ச. குயவனைப் போலுங் கர்த்தா, மண்ணைப் போலும் மாயை, பாண்டத்தைப் போலுஞ் சரீரம், பிறரைப் போலும் ஆன்மா ஆக ச. (கங)

கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்குத் தனுக்களைப் படைக்குமிடத்துத் தம்முடைய நினைவின்படி படைப்பாரோ, ஆன்மாக்கள் நினைவின்படி படைப்பாரோ? தம்முடைய நினைவின்படி படைப்பாரானுல் நாயாகவே படைக்கவேணும், அல்லது

நரியாகவே படைக்கவேணும்; அப்படிப் படையாமல் பலவடிவாகப் படைக்கிறபடியினாலே, தம்முடைய நினைவின்படி படைப்பாரல்லர், ஆன்மாக்கள் நினைவின்படி படைப்பார். (கச)

வண்ணானவன் புடைவையிலுள்ள அழுக்கை உவர் சாணி கூட்டிப் போக்குகிறதுபோலக் கர்த்தா ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலத்தை மாயாகருவிகளைக் கூட்டிப் போக்குவார். (கரு)

மலபரிபாகமாவது : பரி உபசர்க்கம் பாகம் திரிவு - பக்குவம் வந்த ஆன்மாவுக்கு மலசத்தியானது ஆன்மஞானத்தை மறையாதிருத்தல். (கசு)

சத்திநிபாதமாவது: சத்தி சிவசத்தி, திருவருள்; நி உபசர்க்கம், பாதம் விழுதல், பதிதலுமாம் - மலம் நீங்கின உயிரிலே திருவருள் விளங்கித் தோன்றுதல். (கஎ)

இருவினை யொப்பாவது ஒரு தவசியானவன் விரும்பப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் வெறுக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களையும் கண்டால், விருப்பு வெறுப்பில்லாது அப்பதார்த்தங்களைக் கண்டாற்போலப் பக்குவான்மாவானவன் நல்வினைப் பலனுந் தீவினைப் பலனும் வந்தால் இந்த இரண்டினிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிற்றல். உலகத்தில் விரும்பப்பட்ட பதார்த்தங்களாவன: பொன் வெள்ளி பெண் பால் பழம் சுகந்தம் வஸ்திரம் முதலாயின. வெறுக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களாவன : புலி கரடி பாம்பு தரித்திரம் சயவியாதி முதலாயின. விருப்பு வெறுப்பில்லாத பதார்த்தங்களாவன: திரணம் பதர் முதலாயின. (கஅ)

ஒருவன் ஒரு வைப்பாட்டிக்கு வீடும் புசிப்பும் வேண்டினவெல்லாமுங் கொடுத்து அவள் வீட்டிற் பதினைந்து நாளும், குடியிலுள்ள இல்லாளுக்கு வீடும் புசிப்பும் வேண்டின வெல்லாமுங் கொடுத்து அவள் வீட்டிற் பதினைந்து

நாளும் வாழ்ந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கையில் இல்லற நூல் கேட்டுக் கற்புடைய மனைவியுடனே கூடி இல்வாழ்க்கை செய்வதே முக்கியமென்றறிந்து வைப்பாட்டியை விட்டு நீங்கிக் குடியிலுள்ள இல்லாளுடனே கூடி இல்லறஞ் செய்துகொண் டிருக்கையிலே துறவற நூல் கேட்டுத் துறவறமே முக்கியமென்றறிந்து குடியிலுள்ள இல்லாளையுந் தீங்கென்று கண்டு வைப்பாட்டியைப்போல விட்டு நீங்கிப் பின்பு அந்த இரண்டு பேரிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பில்லாதது போல, ஒருவன் பாவமும் புண்ணியமுஞ் செய்து வருகையிலே அறநூல் கேட்டுப் பாவந் தீங்கென்று விட்டு நீங்கிப் புண்ணியமே முக்கியமென்று செய்துகொண்டு வருகையில் ஞானசாத்திரத்தைக் கேட்டுப் புண்ணியமுஞ் செனன மரணத்தைக் கொடுக்கையினாலே புண்ணியத்தையும் பாவத்தைப்போலத் தீங்கென்று கண்டு நீங்கிப் பின்பு இந்த இரண்டினிடத்திலும் விருப்பு வெறுப்பின்றி நிற்றல் இருவினையொப்பு. (ககூ)

சிவன் தானே ஆசாரிய மூர்த்தமாய்த் திருமேனி கொண்டு வருவாரென்பதற்குப் பல குற்றமுண்டு. அவை யாவன :

ஒரு ஆசாரியரான ஆன்மாவானது பிதாவினுடைய உதரத்திலே இரண்டு மாதமிருந்து சையோகஞ் செய்கிற காலத்திலே மாதாவினுடைய யோனி வழியே புகுந்து கருப்பாசயத்திற் பத்து மாதந் தங்கிப் பின்பு பிறந்து மலமூத்திராதிகளையளைந்து கிடந்து வளர்ந்து பின்பு ஒரு வாத்தியாரை யடைந்து தண்டனைப் பட்டு அட்சராப்பியாசம் பண்ணிப் பின்பு ஒரு வித்துவானிடத்திற் போய் ஏவல்செய்து வித்தை யப்பியசித்து ஆசாரியரை யடைந்து பணிவிடை பண்ணிச் சமய தீட்சை முதலாகிய தீட்சையும் பெற்று அபிடேகம் பண்ணிக்

கொண்டு இன்னுர் மகன் இன்னுரென்றறிந்து சயங் குட்ட முதலாயின வியாதியுமடைந்து மரண முதலாயின தன்றியும் சங்கற்ப நிராகரணத்தில் 'மாயா ஒருவன் மாயா வுருவினே, யேயா னேய்ந்தவ ரெம்ம ஞேரே' [சைவ வாதி சங்கற்ப நிராகரணம், 26, 27] என்றும், போற்றிப் பஃறொடையில் 'பிறவா முதல்வன் பிறந்' [138] தென்றும், சிவஞான சித்தியாரில் 'மன்னுமருட் குருவாகி வந்' [viii, 1] தென்றும் இருக்கிற வசனங்களுக் கெல்லாம் விரோதமுண்டென்னிற் கூடாது. கர்த்தா ஆசாரிய மூர்த்தமாய்த் திருமேனிகொண்டு வருதலாவது மலம் நீங்கின உயிரிலே சிவஞானம் விளங்கித் தோன்றுத லாகையினுலே குற்றமில்லையென அறிக. (உ0)

சீடனுக்கு ஆசாரியர் சந்நிதானத்திலே வருமுன்னமே மலம் நீங்குமோ வந்த பின் மலம் நீங்குமோ? வந்தபின் மலம் நீங்குமென்ருல் வந்த பேருக்கெல்லாம் மலம் நீங்கவேணும். அப்படி நீங்காதபடியினுலே வந்தபின்பு மலம் நீங்கின தன்று, வருமுன்னே மலம் நீங்கினதென்ருல் ஆசாரியர் வேண்டுவ தில்லையென்னில் அது கூடாது, படலம் நீங்கின கண்ணுக்கே ஆதித்தன் காட்டுகிறதுபோல ஆணவ மலம் நீங்கின பக்கு வான்மாவுக்கே சிவன் அறிவிப்பார். ஆகையாலே ஆசாரியர் சன்னிதானத்தில் வருமுன்னமே மலம் நீங்கினதாம். (உக)

சுருதி குருவாக்குச் சுவானுபவம் மூன்றினுள் முதன்மை யாதென்னில் சுருதியுங் குருவாக்குஞ் சுவானுபவத்துக்குக் காரணமாகையாற் சுவானுபவமே முதன்மை. (உஉ)

ஆன்மா நித்யனுயிருக்கப் பிறந்தான் இறந்தானென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகின்றனவே அஃதேதென்னில் ஆன்மா மாயாகருவியைப்பற்றி ஆன்மபோதஞ் சீவித்தலே பிறப்பு, ஆன்மபோதம் மாயாகருவியைப்பற்றிச் சீவியா திருத்தலே இறப்பு. (உந)

பஞ்சகிருத்தியம் நித்தியமோ அநித்தியமோ? சிவஞான சித்தியார் டு-ல் 'உயிர்கட்கெல்லாம், விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்' [8] என்றிருப்பதால் பஞ்சகிருத்தியம் அநித்தியம், கூ-ல் 'என்றுந், தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை' [4] யென்று பஞ்சகிருத்தியம் நித்தியமென்று திருவுளம் பற்றினது நித்தியம் பலவாகையால் அவற்றுள் ஒன்றி லடங்கும். (உச)

பஞ்சகிருத்தியம் ஆன்மாவுக்கோ சரீரத்துக்கோ? ஆன்மாவுக்கென்றால் ஆன்மா நித்தியனானபடியினாலே சிருட்டி திதி சங்காரங் கூடாது, சரீரத்துக்கென்றால் திரோபவம் அநுக்கிரகங் கூடாது. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படியென்னில், 'அழிப்பிளைப் பாற்ற லாக்க'[சிவஞானசித்தியார், i, 37]மென்கிற வசனத்தினாலே சிருட்டி திதி சங்காரஞ் சரீரத்துக்குண்டாயிருந்தாலும் அவை மூன்றினாலே யுண்டாகிய சுகதுக்கமும், திரோபவானுக்கிரகமும் ஆன்மாவுக்கே உண்டாகையினாலே ஆன்மாவைக் குறித்தே பஞ்சகிருத்தியமென வறிக.

ஆன்மா ஞான சொரூபனாய் நித்தியனாயிருக்க அவனுக்குச் சிருட்டியாதி ஏதென்னில், அறியுந் தொழில் உண்டாதலே சிருட்டி, அறியுந் தொழில் நிற்றலே திதி, அறியுந் தொழில் நீங்கலே சங்காரம், அறியுமிடத்து ஒவ்வொன்றை மறைத்தலே திரோபவம், மோட்சோபாயஞ் சிந்தித்தலே அநுக்கிரகம். (உரு)

ஒளியும் இருளும் ஓரிடத்திலே கூடியிராததுபோல ஆன்மாவினிடத்திலே கர்த்தாவும் ஆணவ மலமும் ஓரிடத்திலே கூடியிருப்பதில்லையே நீர் கூடியிருக்குமென்றது எப்படியென்னில், ஒரு மரம் ஈரத்தோடுங் கூடியிருக்க அதில் அடிமுதல் நுனிவரையும் அக்கினி வியாபித்திருத்தல் போலும். (உள)

ஆன்மா நரகத்திலே கிடந்து அநுபவிக்குமிடத்து அந்த ஆன்மாவை விட்டு நீங்காத சிவனுக்குந் துன்பமுண்டென்

னிற் கூடாது. அஃதெப்படியென்னில், ஆதித்தியப்பிரகாசம் படிகவொளியிலே கலந்துநின்று வன்னங்களைப் பற்றுவித்துத் தான் பற்ருதவாறுபோலும், கண்ணொளியிற் கலந்து நின்று விஷயங்களைக் காண்பித்துத் தான் காணுதவாறு போலும், ஒருவன் வயிற்றிலே கிடக்கிற புழு அனுபவிக்குந் துன்பம் அவனுக் கில்லாதவாறுபோலுமென வறிக. (உஅ)

ஆன்மா கிஞ்சிஞ்ஞனே சுதந்தரவீனனே? கேவலங் கிஞ்சிஞ்ஞனென்ருல் மின்மினிப் பூச்சிக்குள்ளே பிரகாசம் போலக் கொஞ்சமானுலுஞ் சுயமாக அறிவு விளங்கவேணும், அப்படி விளங்காதபடியினுலே கேவலங் கிஞ்சிஞ்ஞனுமன்று; கேவலஞ் சுதந்திர வீனனென்ருற் சிவன் அறிவித்ததெல்லாம் அறியவேணும்,அப்படி அறியாதபடியினுலே கேவலஞ் சுதந்தரவீனனுமன்று. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படியென்னில், ஆன்மா கிஞ்சிஞ்ஞனுகிய சுதந்தரவீனன். (உகூ)

ஆன்மா மோட்சத்தை யடையுமிடத்துக் கெட்டுக் கூடுமோ கெடாது கூடுமோ? கெட்டாற் கூடத்தக்கதில்லை, கெடாதிருந்தாற் கூடமாட்டாது. இனிச் சித்தாந்தம் எப்படியென்னில், ஆன்மா கெடாமல் விடயங்களிலே செல்லுகிற ஆன்ம போத நிகழ்ச்சி கெட்டுக் கூடுமென அறிக. கெடுதலாவது போதஞ் சீவியாதிருத்தல். (௩0)

வியாபகம் வியாத்தி வியாப்பியம் ஆக ௩. வியாபகமாவது நிறைந்திருத்தல், வியாத்தி ஒன்றிலொன்று கலந்திருத்தல், வியாப்பியம் ஒன்றில் ஒன்று அடங்கியிருத்தல். அஃதெப்படியென்னில், சமுத்திரம் வியாபகம், தண்ணீரும் உப்புங் கலந்திருத்தல் வியாத்தி, சமுத்திர வியாபகத்தில் தண்ணீரும் உப்பும் அடங்கியிருத்தல் வியாப்பியம்.சிவனுடைய வியாபகஞ் சமுத்திர வியாபகம்போலும், ஆன்மாவும் மலமும் வியாத்தியா யிருத்தல் சமுத்திர வியாபகத்தில் தண்ணீரும் உப்புங் கலந்திருத்தல் போலும்,சிவனுடைய வியாபகத்திலே ஆன்மா

வும் மலமும் வியாப்பியமாயிருத்தல் சமுத்திர வியாபகத்தில் தண்ணீரும் உப்பும் அடங்கி யிருத்தல்போலும். சிவனுடைய வியாபகத்தில் சிவசத்தி வியாப்பியம், சிவசத்தியிலே ஆன்மாவும் மலமும் வியாப்பியம், ஆன்மாவிலே ஆன்மசத்தி வியாப்பியம்,மலத்திலே மலசத்தி வியாப்பியம்,ஆன்மபோதத்திலே மாயை வியாப்பியம், மாயையிலே மாயாகாரியம் வியாப்பியம், மாயாகாரியத்திலே கன்மம் வியாப்பியம், கன்மத்திலே கன்மகாரியம் வியாப்பியமெனஅறிக. (௩௧)

ஆன்ம வியாபகத்துக்குக் கண் முதலிய உவமைகள் வருமாறு: கண் க, கண்ணொளி க, கண்ணொளிக்குக் காணும் குணம் க, கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழில் க, இருள் க, பதார்த்தம் க, விளக்கு க, விளக்கை யுண்டாக்குகிறவன் க ஆக அ.

கண்ணைப்போல ஆன்மா, கண்ணொளியைப் போல ஆன்மஞானம், கண்ணொளிக்குக் காணுங் குணத்தைப் போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுங் குணம், கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழிலைப் போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுந் தொழில், இருளைப் போலும் ஆணவமலம், பதார்த்தங்களைப் போலுஞ் சுகதுக்கம், விளக்கைப் போலும் மாயாகருவி, விளக்கை யுண்டாக்குகிறவனைப் போலுஞ் சிவன். கண்ணுக்கு விளக்கு நீங்கினவிடத்து எத்தனை பதார்த்தம் போயின எத்தனை பதார்த்த முள்ளனவென்றால் கண்ணொளிக்குக் காணுந் தொழிலும் விளக்கும் போக்கி நின்ற ஆறு பதார்த்தமு முள்ளன. (௩௨)

ஆன்மா வியாபகமாக இருந்து சரீரத்தைப் பற்றுகிறதற்குப் படிகமலை அக்கினிமலை யுவமைகள் வருமாறு:

படிகமலை க, படிகமலைக்கு ஒளி க, ஒளிக்குப் பற்றுங் குணம் க, ஒளிக்குப் பற்றுந் தொழில் க, வன்னம் க, வன்னத்தைப் பற்றுவிக்கிறவன் க ஆக சு. படிகமலையைப்

போலும் ஆன்மா, படிகமலைக்கு ஒளியைப்போலும் ஆன்ம ஞானம், படிக ஒளிக்குப் பற்றுங் குணத்தைப்போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுங் குணம், படிக ஒளிக்குப் பற்றுந் தொழிலைப்போல ஆன்மஞானத்துக்கு அறியுந் தொழில், வன்னத்தைப் போலும் மாயாகருவி, வன்னத்தைப் பற்று விக்கிறவனைப் போலுங் கர்த்தா. படிகமலை எந்தப் பக்கத் திலே வன்னத்தைக் கொடுத்தாலும் அந்தப் பக்கத்திலே வன்னத்தைப் பற்றிக்கொள்ளும். அதுபோல எல்லாப் புவனங்களிலேயும் வியாபித்திருக்கிற ஆன்மாவும் கர்த்தா எந்தப் புவனத்தில் மாயா கருவியைக் கொடுத்தார் அந்தப் புவனத் திலே கருவியைப் பற்றிக்கொண் டறியும். (௩௩)

அக்கினிமலை க, மலைக்குச் சூடு க, சூட்டுக்குச் சுடுங் குணம் க, சூட்டுக்குச் சுடுந்தொழில் க, பஞ்சு க, பஞ்சைப் பற்றுவிக்கிறவன் க ஆக கூ. அக்கினிமலையைப் போலும் ஆன்மா, அக்கினி மலைக்குச் சூட்டைப் போலும் ஆன்ம ஞானம், சூட்டுக்குச் சுடுங்குணத்தைப் போல ஆன்மஞானத் துக்கு அறியுங் குணம், சூட்டுக்குச் சுடுந்தொழிலைப் போல ஆன்ம ஞானத்துக்கு அறியுந் தொழில், பஞ்சைப்போலும் மாயா கருவி, பஞ்சைப் பற்றுவிக்கிறவனைப்போலுங் கர்த்தா. அக்கினி மலை எந்தப் பக்கத்திலே பஞ்சைக் கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொள்ளும். அப்படிப்போல எல்லாப் புவனத்திலும் வியாபித்திருக்கிற ஆன்மாவும் எந்தப் புவனத்திலே கர்த்தா மாயாகருவி கொடுத்தாலும் பற்றிக்கொண் டறியும். (௩௪)

ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமா யிருக்குமென்பதற்கு ஆகாய உவமை வருமாறு :

ஆகாயமானது இருளுடனே கூடினல் இருளாயிருக்கும்; ஒளியுடனே கூடினல் ஒளியாயிருக்கும். அதுபோல ஆன்மா மலத்துடனே கூடினல் மலமா யிருக்கும், சிவத்துடனே

கூடினுற் சிவமாயிருக்கும். இதற்குப் படிகமலை அக்கினிமலை உவமைகளுமாம். (௩௫)

எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களிலே யிருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கும் அறிவுந் தொழிலும் கொடுக்கிறதினுலே சிவன் வியாபகனென அறிக. (௩௬)

எண்ணிறந்தகோடி ஆன்மாக்களுக்கும் அறியாமை யிருக்கையினுலே ஆணவ மலம் வியாபகமாமென அறிக.(௩௭)

எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களிலிருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்குந் தனுகரணுதி யிருக்கையினுலே மாயை வியாபகமென அறிக. (௩௮)

எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கும் எண்ணிறந்த கோடி புவனத்திலே புசிப்பிருக்கையினுலே கன்மம் வியாபகமென அறிக. (௩௯)

எண்ணிறந்த கோடி கண்ணுக்கும் சிவன் ஒருவராக இருந்து அறிவிக்கிறதெப்படியென்னில்,எண்ணிறந்த கோடி கண்ணுக்கும் ஆதித்தன் ஒருவனுக இருந்து காட்டுகிறது போலவென அறிக. (௪0)

எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களையும் ஆணவ மலம் ஒன்ருயிருந்து மறைக்கிறது எப்படியென்னில், எண்ணிறந்த கோடி கண்களையும் இருள் ஒன்ருயிருந்து மறைக்கிறது போலுமென அறிக. (௪௧)

எண்ணிறந்த கோடி புவனங்களிலிருக்கிற எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்களுக்கும் எண்ணிறந்த கோடி கன்மங்களைச் சிவன் ஒருவராக இருந்து அறிந்து கூட்டி முடிக்கிறது எப்படி யென்னில், ஒரு வண்ணுனவன் ஓர் ஊரிலே யிருக்கிற பலபேருடைய பல புடைவைகளை வாங்கி வெளுத்து இது இன்னுரது இது இன்னுரது என்றறிந்து எடுத்துக் கொடுத்தல் போலும்; ஓர் இடையன் ஓர் ஊரிலிருக்கிற பல பேருடைய பல மாட்டையும் பல ஆட்டையும் இது இன்னுரது இது

இன்னாது என்றறிந்து அவரவர் வீடுகளில் கொண்டுபோய் விடுதல் போலுமென அறிக. (சஉ)

ஆன்மாக்களுக்கு வினை வேறே, கன்மம் வேறே. அவற்றுள் வினையாவது ஆன்மாக்களுக்குக் கேவலத்தி லுண்டாகிய விருப்பம். இதற்கு வசனம் தேவாரம் 'அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்' [அப்பர்: கோயில், திருக்குறுந்தொகை, ii, 4] என்பதிற் காண்க. கன்மமாவது புண்ணிய பாவங்கள்.

கன்மமாவது ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிராரத்தமென மூன்று விதமாயிருக்கும். இவற்றிற்கு முறையே தூல கன்மமென்றும் சூக்கும கன்மமென்றும் அதிசூக்கும கன்மமென்றும் பெயர். அவற்றுள் ஆகாமியமாவது பிராரத்தம் புசிக்கையிலே உண்டாகிய இதமும் அகிதமும். இதமகிதமாவது மன வாக்குக் காயங்களினாலே செய்யப்பட்ட நல்ல தொழிலுந் தீய தொழிலுமாம். சஞ்சிதமாவது மாயையினாலே கட்டுக்கிடையாகிய புண்ணிய பாவங்கள். பிராரத்தமாவது எடுத்த தேகத்திலே புசித்துத் தொலைவனவாகிய சுக துக்கங்களாம். இந்தச் சுக துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாவது சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்களாகிய விடயங்கள். இந்த ஐந்து விடயங்களும் பத்து விதமாயிருக்கும். அஃதெப்படி யென்னில், விருப்புச் சத்தம் வெறுப்புச் சத்தம் விருப்புப் பரிசம் வெறுப்புப் பரிசம் விருப்பு ரூபம் வெறுப்பு ரூபம் விருப்பு ரசம் வெறுப்பு ரசம் விருப்புக் கந்தம் வெறுப்புக் கந்தம் இந்த முறைமையிற் பத்து மிருக்கும். இந்தப் பத்தும் சுக துக்கங்களுக்கு ஏதுவா யிருக்குமென அறிக. (சங)

ஆன்மாவினுடைய விடய கன்மத்தைச் சிவனும் அறிவர்; ஆன்மாவும் அறிவான். ஆக இரண்டுஞ் சரியோ

வென்றால் சிவனறிகிறது மாத்திரம், ஆன்மா அறிந்து அழுந்துவான். (சச)

ஆன்மா பிராரத்தம் புசித்தற்குச் சிவன் நல்வினை தீவினை யிரண்டையுங் கருவியாகக் கூட்டினார். அந்தச் செய்தியை ஆன்மா தன்னுடைய செய்தி யென்று நினைத்துக் கொண்டான். ஆகையினாலே இந்த இரண்டு தொழிலும் ஆன்மாவுக்கு ஆகாமியமாயின. (சரு)

ஆணவ மலமானது இராக்காலம் போலும்; கேவலமானது இருட்டைப் போலும். கேவலத்துக்குப் பொருள் மறைப்பு. (சகூ)

ஆன்மாவுக்கு ஆர்ச்சிப்புக் கேவலாவத்தையிலே யல்லாமற் சகலாவத்தையிலே கூடாது. சகலாவத்தையிலே ஆன்மாவுக்கு ஆர்ச்சிப் பென்றால் சிவனுக்குத் தோஷம் வரும். ஆகையினாலே சகலாவத்தையிலே ஆன்மாவுக்கு ஆர்ச்சிப்பு இல்லையென அறிக. (சஎ)

ஆன்மாவுக்குக் கேவல சகல சுத்தமென மூன்றவத்தையுண்டு. அவற்றுட் கேவலமாவது காரண கேவலமென்றுங் காரிய கேவலமென்றும் இரண்டு. அவற்றுட் காரண கேவலமாவது அநாதியிலே ஆன்மா அறிவு கெடாமல் ஆணவ மலத்திலே யழுந்திக் கிடத்தல். அஃதெப்படி யென்னில், கண்ணானது இராக் காலத்து இருட்டில் ஒளி கெடாமல் விழித்திருத்தல் போலும். காரிய கேவலமாவது நித்தியங் கருவி நீங்கி நித்திரை கொள்ளுதல்.

காரண சகலமாவது அநாதி கேவலத்திலே அழுந்திக் கிடந்த ஆன்மா மாயாகருவிகளினாலே கேவலம் நீங்கிச் சுகதுக்கங்களை அறிதல். அஃதெப்படியென்னில், இராக்காலத்து இருளிலே அழுந்திக் கிடந்த கண்ணானது விளக்கினாலே இருள் நீங்கிப் பதார்த்தங்களைக் காண்கிறது போலும். காரிய சகலமாவது நித்தியங் கேவலப்பட்ட ஆன்மா மாயா

கருவிகளினுலே மறைப்பு நீங்கிச் சத்தாதி விடயங்களை யறிதல்.

காரண சுத்தமாவது ஆன்மா பஞ்ச மலங்களையும் நீங்கி அருளைப் பொருந்திச் சிவானந்தத்தை அனுபவித்தல். அஃ தெப்படியென்னில், இராக்காலத்து இருளிலே விளக்கோடுங் கூடியிருந்த கண்ணுனது சூரியன் உதயமானவிடத்து இராக் காலமும் இருட்டும் விளக்கும் நீங்கிச் சூரிய கிரணத்தினுற் சூரியனைக் கண்டுகொண் டிருத்தல் போலும். காரிய சுத்த மாவது சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மல சாக்கிரம் நின்மல சொப்பனம் நின்மல சுழுத்தி நின்மல துரியம் நின் மல துரியாதீதம் ஆகப் பஞ்ச அவத்தையுமாம். (சஅ)

மல நிவிர்த்திக்குக் காரணங்களாவன அனுதி சிருஷ்டி தொடுத்து மோட்ச பரியந்தம் உண்டான சிவபுண்ணியங் களாம்.

சிவ புண்ணியங்களாவன : புத்தி பூர்வ சிவபுண்ணியம், அபுத்தி பூர்வ சிவபுண்ணியம் - உ ; உபாய சரியை, உபாய கிரியை, உபாய யோகம், உபாய ஞானம் - ச ; உண்மைச் சரியை, உண்மைக் கிரியை, உண்மை யோகம், உண்மை ஞானம்-ச ஆக ௰. இப்பத்தில் உண்மை ஞான மொன்றும் அருள்நிலை, மற்றை யொன்பதும் மருள்நிலை.

உண்மை ஞான மென்னுஞ் சிவபுண்ணிய மொன்றும் பத்துவிதமா யிருக்கும். அவை : தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்ம ரூபம், ஆன்ம தரிசனம், ஆன்ம சுத்தி, சிவ ரூபம், சிவ தரிசனம், சிவ யோகம், சிவ போகம் ஆக ௰. இந்தப் பத்தையும் சுத்தாவத்தையின் காரியமாகிய நின்மலசாக்கிரமாதி யதீதமாகிய பஞ்ச அவத் தையிலே அடக்குகிற தெப்படி யென்னில், தத்துவ ரூபம், தத்துவ தரிசனம், தத்துவ சுத்தி, ஆன்ம ரூபம் இந்த நாலும் நின்மல சாக்கிரத்திலே யடங்கும் ; ஆன்ம தரிசன

மும், சிவ ரூபமும் நின்மல சொப்பனத்தி லடங்கும் ; நின் மல சுழுத்தியிலே அடங்குவது ஒன்றுமில்லை, அருள்செய் யும் பஞ்சகிருத்தியத்தை யான் செய்வேனென்று போதஞ் சீவித்தல் மாத்திரம்; நின்மல துரியத்திலே ஆன்ம சுத்தியும் சிவ தரிசனமும் சிவ யோகமும் அடங்கும் ; நின்மல துரியா தீதத்திலே சிவ போகம் ஒன்றும் அடங்குமெனக் கொள்க.

தத்துவ ரூபமாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுடைய தொழிலை யறிதல். தத்துவ தரிசனமாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் சடமென்றறிதல். தத்துவ சுத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுஞ் சிவஞானத்தினாலே தனக்கு அன்னியமென் றறிந்து நீங்குதல். ஆன்ம ரூபமாவது பஞ்ச மலங்களையும் நீங்கி ஆன்மாவைப் பிரமமென்று கருதுதல். ஆன்ம தரிசனமாவது தனக்கொரு செய்தியுமில்லை என் றறிந்து நிற்றல். ஆன்ம சுத்தியாவது ஆன்மா சிவஞானத்திலே போயழுந்தித் தான் தோன்றாமல் அந்தச் சிவஞானமாய்ப் போதல். சிவ ரூபமாவது ஆணவ மலத்திலே கிடக்கிற ஆன் மாவைச் சிவன் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்து மலங்களை நீக்கி மோட்சத்திலே விடுவரெனத் திடமாயறிதல். சிவ தரிசனமாவது சிவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்தியத்தை ஆன்மா செய்யமாட்டானென் றறிந்து திருவருளோடு அழுந்தாது சேர்தல். சிவ யோகமாவது சிவசத்தி செய்யுங் கிருத் தியமெல்லாமுஞ் சிவனுக்குச் சற்றுமில்லை யென்றறிந்து சிவ சத்தியின்றித் தனக்கும் பிறர்க்குஞ் சற்றுஞ் செய்தியில்லை யென்றறிந்து தெரிந்து திருவருளோடு அழுந்தி அதுவாய்ப் போதல். சிவ போகமாவது ஆன்மா சிவானந்தத்தைப் புசித்தல். (௫0)

சிவஞானபோதத்தில் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் தத் துவ ரூபமொன்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. ஐந்தில் தத்துவதரி சனமும், ஆறில் தத்துவ சுத்தியும், ஏழில் ஆன்ம ரூபமும்,

எட்டில் ஆன்ம தரிசனமுஞ் சிவ ரூபமும், ஒன்பதில் பத்தில் ஆன்ம சுத்தியுஞ் சிவ தரிசனமுஞ் சிவ யோகமும், பதினொன்றில் சிவ போகமுஞ் சொல்லியிருக்கிறது. (ருக)

சிவஞானபோதம் முதற் சூத்திரத்தில் சங்கார கர்த்தாவே முதன்மையான கர்த்தாவென்று சொன்னது. இரண்டிலே மலமும் கன்மமும் மாயையும் ஆன்மாவும் சிவனும் ஆகிய ஐந்து பொருளும் அத்துவிதமா யிருக்குமென்றது. மூன்றில் அனுமானத்தினலே ஆன்மா உண்டென்று சாதித்தது. நான்கில் ஆன்மாவுக் கனுதியிலே கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தையு முண்டென்று சொன்னது. ஐந்தில் ஆன்மா தன்னைப் பிரமமென்று கருதல் அல்லவென்று மறுத்தது. ஆறில் சத்து மசத்தும் பகுத்துச் சொன்னது. ஏழில் ஆன்ம இலக்கணமும் முன்சொன்ன சத்தசத்திற்குப் புறனடையுஞ் சொன்னது. எட்டில் சிவஞானத்தை யறியும் முறைமையைச் சொன்னது. ஒன்பதில் ஆன்ம சுத்தி சொன்னது. பத்தில் பாச க்ஷயஞ் சொன்னது. பதினொன்றில் பரமேசுரன்சீபாதங்களை யணையும் முறைமையைச் சொன்னது. பன்னிரண்டில் மனோவாக்குக் காயங்களினலே அறியப்படாத சிவனை மனோவாக்குக் காயங்களினலே யறிந்து வழிபடும் முறைமையைச் சொன்னது. (ருஉ)

ஞானவான்களுக்குப் பிராரத்தமில்லை யென்பதற்குப் பழைய மணியகாரன் முதலிய உவமைகள் வருமாறு:

ஒருவன் ஓர் ஊரிலே வெகு நாள் மணியம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து வெகு தானிய தவசங்களும் வாழை கரும்பு முதலானவெல்லாம் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கையிலே மணியம் மாறிப் புதுமணியகாரன் வந்தவிடத்துப் பழைய மணியகாரனலே அதில் ஒரு பதார்த்தமும் எடுக்கப்படாது. பழைய மணியகாரன் க, ஊர் க, பதார்த்தம் க, புதுமணியகாரன் க

ஆக ௪. பழைய மணியகாரனைப் போலும் ஆன்மா, ஊரைப் போலும் சரீரம், பதார்த்தங்களைப் போலும் பிராரத்தம், புது மணியகாரனைப் போலுஞ் சிவன் ஆக ௪. (௫௩)

ஞானவானுன ஆன்மாவுக்குப் புசிப்பாவது சிவஞானத்தை அனுபவித்தல்; சிவனுக்குப் புசிப்பாவது ஞானவான்களுடைய பிராரத்தம். (௫௪)

கருமபரிபாகி நடையாவது வேதாகமங்களை ஓதி அறுதியிட் டறிந்து சரீரப்பற்று விடாமல் நித்தியகர்மானுட்டானங்களை வழுவாமற் செய்து முடித்தல். (௫௫)

மலபரிபாகி நடையாவது சரீரத்திலே பற்றில்லாமல் ஞானசாத்திரங்களை யோதிக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலைப் பொருந்தி நிட்டை கூடுதல். (௫௬)

ஞானவான்களுக்குத் தேகம் விழுதலாவது தத்துவ சுத்திப்படுதல்.

ஞானவான்களுக்கு அந்தியேஷ்டியாவது நின்மல சாக்கிர முதல் துரிய மீறுக உள்ள நாலவத்தையும் நீங்கிச் சிவானந்தத்திலே அழுந்துதல். (௫௭)

பரமேசுரன் அனுதிகேவலத்திலே கிடந்த ஆன்மாவுக்கு அனுதிசிருட்டி செய்கிற காலத்தில் தானே தலமாகவுந் தீர்த்தமாகவும் மூர்த்தியாகவுந் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி அனேகம் பிரகாரமாக உபகரித்துச் சிவபுண்ணியங்களைக் கொடுப்பர்: சிவதலங்களிலே புழு முதலான சரீரங்கள் சனித்தாலும் நசித்தாலுஞ் சிவபுண்ணிய முண்டாம்; நாற்கால் மிருகங்கள் மனிதர் முதலானவர்கள் தீர்த்தத்தைக் குடித்தாலும் முழுகினுலுந் திவலைகள் தெறித்தாலும் நெற்பயிர் முதலானவைகள் தீர்த்தம் பாய்ந்து விளைந்து அவற்றைப் பறவை முதலாயின புசித்தாலுஞ் சிவபுண்ணிய முண்டாம்; சிவாலயமிருக்கிற ஊரிலும் புண்ணியமுண்டாம். சிவலிங்கத்திலே செய்யும் அர்ச்சனை அபிடேக நைவேத்தியம்

முதலானவைகளுக் குரியவான விருட்சங்களாகவும் நெல் முதலாயின பயிர்களாகவும் பசுமுதலாயின மிருகங்களாகவும் சனிப்பித்துச் சிவபுண்ணியங்களை உண்டாக்குவர். (௫அ)

விஞ்ஞானகலருக்கு ஆணவ மலமொன்றும் பந்தம், மாயையுங் கன்மமு மில்லாதிருந்தால் பந்த நீங்காதாகையால், மாயையிலே சுத்த தனுவுஞ் சுத்த கன்மமு முண்டு. அப்படி உண்டாயிருக்கையிலும் இல்லையென்றது அந்த இரண்டினு லும் அவர்களுக்கு மயக்க மின்மையின். (௫௯)

பிரளயாகலருக்கு மலமுங் கன்மமும் பந்தம், சரீரம் இல்லாதிருந்தாற் கன்மம் புசிக்கப்படா தாகையினாலே அசுத்த மாயாதனு உண்டு. அப்படி உண்டாயிருக்கையிலும் இல்லையென்றது அந்த இரண்டினாலும் அவர்களுக்கு மயக்க மின்மையின். (௬0)

சிவன் சத்தியுடனே கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாம்; சத்தி சிவத்துடனே கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாகாது. ஆன்மா போதத்துடனே கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாம்; போதம் ஆன்மாவிற் கூடினுற் பிரபஞ்சமுண்டாகாது. இதற்கு வசனம் 'இருவினை யின்பத் துன்பத்து' [சிவஞான சித்தி யார், ii, 4] என்பது காண்க. (௬௧)

முப்பத்தாறு கருவியுந் தத்துவங்கள் ; புறநிலைக்கருவி அறுபதும் தாத்துவிகங்கள். தத்துவங்களுக்குப் பொருள் அழியாதிருத்தல். சிவன் ஆன்மா மலம் மாயை இவற்றைத் தத்துவமென்றுஞ் சொல்லலாம். தாத்துவிகங்களெல்லாம் அழிந்துபோம். தத்துவங்களுக்குத் தொகையில்லையென அறிக. (௬௨)

ஆன்மாவுக்கு மலப்பிணியினாலே சரீரம் உண்டானது. சிவனுக்கு ஆன்மாவினுடைய மலப்பிணியைத் தீர்க்கும் ஆசையாகிய வியாதியினாலே திருமேனி உண்டானது. ஆன்

மாவினுடைய மலப்பிணியைத் தீர்க்கும் மருந்தாவது பிராரத்தம். ஆன்மா பிராரத்தத்தைத் தான் புசித்தால் மலப்பிணி நீங்காது; சிவனுக்குக் கொடுத்தால் மலப்பிணி நீங்கும். (௬௩)

எண்ணிறந்த கோடி ஆன்மாக்கள் மோட்சத்தை அடையவும் பின்னும் ஆன்மா குறையாதிருத்தல் உலவாக்கிழியிலே திரவியம் எடுக்க எடுக்கக் குறையாதிருத்தல் போலுமென அறிக. (௬௪)

ஆணவ மலம் தன்னைப் பிடித்தவனை மயக்கும் பிடியாதவனை மயக்காது என்பதற்கு உவமை: ஒரு விடனுனவன் ஒரு வேசியைப் பார்த்தவிடத்து அவள் அவனை மயக்குகிறது போலும்; சன்னியாசிகள் வேசியைப் பார்த்தபோது அவர்களை அவள் மயக்காதது போலும். (௬௫)

சரீரத்திரிவாவது பாம்பு சட்டை கழற்றினுற்போல; ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு நரகத்திலே சென்று துன்பத்தை அனுபவிக்கிற நிமித்தம் பூதசரீரத்தைப் பொருந்தலும், சுவர்க்கத்திலே சென்று சுகத்தை அனுபவிக்கிற நிமித்தம் பூதசார சரீரத்தைப் பொருந்தலும், பூமியிலே சென்று சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிற நிமித்தம் பூதபரிணும சரீரத்தைப் பொருந்தலுமாம்.

இடத்திரிவாவது புள்ளானது முட்டையை விட்டுக் கொம்பிலே யிருத்தல்போல; ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு நரகசுவர்க்கங்களாகிய ஈரிடத்திலேயும் செல்லுதல். இதற்குச் சித்தர்கள் பரகாயப் பிரவேசம் பண்ணுதலுமாகும்.

அறிவுத்திரிவாவது ஆன்மாக்கள் நனவிலே கண்ட செய்தியெல்லாங் கனவிலே மறந்தாற்போல; ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டு நீங்கிச் சூக்குமதேகத்தோடு பூதசரீரத்தை

யும் பூதசார சரீரத்தையும் பொருந்தி நரக சுவர்க்கங்களாகிய ஈரிடத்திலும் அடைந்தபோது மயங்கி யறிதல். (௬௬)

ஆன்மாக்களுக்குக் கன்மத்தை யார்ச்சித்த முறையிலே நுகர்ச்சி வாராது. முன் செய்த கன்மம் பின்னும் பின் செய்த கன்மம் முன்னும் மாறி மாறி வன்மை மென்மைக் கீடாக நுகர்ச்சி வரும். அஃதெப்படியென்னில், ஒருவன் முதல் நாள் பனங்கொட்டை போட்டான், மறுநாள் தென்னம்பிள்ளை வைத்தான், மூன்றும் நாள் கத்தரி நட்டான், நாலாம் நாள் கீரை விதைத்தான். கீரைக்குப் பலன் பதினைந்து நாளிலும், கத்தரிக்குப் பலன் ஒரு மாதத்திலும், தென்னம்பிள்ளைக்குப் பலன் அஞ்சு வருடத்திலும், பனைக்குப் பலன் முப்பது வருடத்திலும் வருகிறதேயன்றி வைத்த முறையிலே வாராததுபோல வென அறிக. (௬௭)

ஞானவான்களுக்குக் குரு லிங்க சங்கமம் உண்டானாற்போலப் பெத்தான்மாவுக்குங் குரு லிங்க சங்கமம் உண்டு. அஃதெப்படி யென்னில், பெண்டிர் குரு, பிள்ளை லிங்கம், சுற்றத்தார் சங்கமம். (௬௮)

நிருவாண தீட்சையாவது இரண்டு விதமாக இருக்கும். அஃதேதென்னில், சத்திய நிருவாணமென்றும் அசத்திய நிருவாண மென்றுமாம். அவற்றுள் அசத்திய நிருவாணமாவது அதிதீவிர சத்திநிபாத மில்லாத சீடனுக்கு அறிவித்தா லறியுந் தன்மை யில்லாதபடியினாலே ஆறத்துவாவையும் அறிவியாமல் தீட்சையினாலே அவற்றை நீக்குதல். தேக நீங்குதலோடு கூடிய சத்திய நிருவாணமாவது அறிவித்தா லறியுந் தன்மையுடைய சீடனுக்கு ஆறத்துவாவையும் அறிவித்து அவற்றை நீக்குதல். (௬௯)

சிவனுக்கு அழியாத் திருமேனி ஆன்மாவேயாம். சிவலிங்க விக்கிரகம் முதலான திருமேனிகள் சருவ சங்கார

காலத்திலே நீங்கிப்போகும்; ஆன்மாவாகிய திருமேனி நீங்காது. (எ0)

பரமேசுரன் திருமேனி கொள்ளாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியம் உண்டாகமாட்டாது; பிரமா விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களுக்கும் நரகர்களுக்கும் வேதாகமங்களை அறிவிப்பாரில்லை; இம்மூவர்க்குங் குரு சந்தானத் தொடர்ச்சியும் உண்டாகமாட்டாது; ஆன்மாக்களுக்குப் போக யோகங்களும் உண்டாகமாட்டா; குருவானவர் குண்ட மண்டலாதிகளாற் பாசத்தை நீக்குந் தீட்சை உண்டாகமாட்டாது; ஆகையாலே கர்த்தா திருமேனி கொண்டு வருவாரென வறிக. இதற்கு வசனம் 'உருமேனி தரித்துக் கொண்டது' [சிவஞானசித்தியார், i, 55] என்ற திருவிருத்த முதலும், 'உருவருள் குணங்களோடும்' [ஷை, i, 47] என்ற திருவிருத்த முதலுமென வறிக. வாராரென்பதற்குச் 'சிவனரு வுருவு மல்லன்' [ஷை, i, 70] என்றதில் அறிக. (எக)

பரமேசுரன் பிரம விஷ்ணு ருத்திரன் மகேசுரனென்னு நான்கு ரூபமுமாகான்; பரவிந்து, பரநாதம், அபரவிந்து, அபரநாதம் என்னும் நான்கு அரூபமுமாகான்; சதாசிவமென்னும் ரூபாரூபமு மாகான்; இந்த ஒன்பது ரூபத்திலும் வியாபகத்தினாலே கூடியிருந்தாலும் அவற்றைப் பொருந்தாதவனேயாவ னென அறிக. (எஉ)

சிவஞானம் ஒன்றினாலே அறிகிறதேயல்லாமல் மற்ற ஞானங்க ளொன்றினாலேயுஞ் சிவனை யொருகாலும் அறியக்கூடாது. பக்குவான்மாவுக்கு ஞான சாத்திரத்தைத் தானே படித்தால் ஞானம் விளங்காது, ஞானாசாரியர் சீடனுடைய பக்குவமறிந்து ஞானசாத்திரத்தைப் போதித்தால் ஞானம் விளங்கும். அஃதெப்படிப்போல வென்றால், தண்ணீர்த்தாகமுடையவன் சமுத்திரத்துத் தண்ணீரைத் தானே குடித்தால் தாகந் தீராது, மேகமானது சமுத்திரத்துத்

தண்ணீரைப் பருகி உவரையெல்லா மகற்றித் தண்ணீரைக் கொடுத்தால் தாகந் தீரும். ஆதலால் தண்ணீர்த்தாக முடைய வனைப்போலும் ஆன்மா, சமுத்திரசலத்தைப் போலும் ஞான சாத்திரம், மேகத்தைப் போலும் ஞானசாரியர். (எங)

மோட்ச காமியானவன் ஆன்மாவுக்குள்ளே யிருக்கிற சிவத்தை வெளிப்படுத்தல் காட்டத்திலே யிருக்கிற அக்கினியை அரணி நாட்டிக் கடைந்து வெளிப்படுத்தல் போலுமென அறிக. இதற்கு வசனம் தேவாரம் 'விறகிற் றீயினன்' [அப்பர்: தனித் திருக்குறுந்தொகை, ii, 10] என்பதிற் காண்க. (எச)

ஆன்மாவுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் முந்தினது பக்குவம், அதற்குப் பிந்தினது சிவபுண்ணியம், அதற்குப் பிந்தினது மலபரிபாகம், அதற்குப் பிந்தினது சத்திநிபாதம், அதற்குப் பிந்தினது இருவினையொப்பு, அதற்குப் பிந்தினது ஆசாரியர் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி வருதல், அங்குத்தி அனுக்கிரகம் பண்ணுநின்ற ஞானசாத்திரம். இது மோட்ச மடையு முறைமையென அறிக. (எரு)

திருச்சிற்றம்பலம்